

Od Mojce do Šiške

V OTROŠKEM KINU MOJCA se bodo mali obiskovalci konec tega meseca in v začetku novembra srečali z novimi potegavščinami slavnega in priljubljenega racmana v spletu filmskih risank OČARLJIVI SVET RACMANA JAKE, da bi se zatem na starinski način v 80 dneh popeljali okrog sveta s poljskim risanim filmom VELIKO POPOTOVANJE LOLKA IN BOLKA.

To pa še ni vse: NEUSTRAŠNI POPAJ bo tokrat pokazal svoji Olivi in vam, kaj zna in kaj velja, če ima pri roki svojo priljubljeno špinačo, ANA IN ANDREJČEK pa je izvrstna in slikovno bogata ameriška risanka, ki odkrije, kaj se zgodi, ko oživi Marcelline lutke. Pa še s SREČO NA VRVICI se bomo srečali, spoznali mojstra smeha Charlieja Chaplina v filmu CHARLIE V ZASTAVLJALNICI, potem pa skupaj odšli na FESTIVAL HUMORJA PINK PANTERJA. Če vsemu temu dodamo še enega najlepših filmov iz življenja afriških živali TA ČUDOVITA BITJA, je naš mali sprehod po Mojčinem filmskem sporedu končan.

Obiskovalce kina ŠIŠKA posebej opozarjamo na ameriški film POPOTOVANJE PREKLETIH režiserja Stuarta Rosenberga: maja 1939 vkrcajo nacisti na ladjo St. Louis 937 dunajskih Židov. Sprejela naj bi jih Kuba, seveda za ogromno podkupnino. Ko pa ladja prispe v havansko пристanišče, ji sporočijo, da mora takoj zapustiti luko. In tako začne »ladja prekletih« svojo odisejado od luke do luke... V filmu sodeluje vrsta znanih igralških imen, kot so Faye Dunaway, Max von Sydow, Oskar Werner, Orson Welles, James Mason, Lee Grant, Maria Schell, Michel Constantin, Mel Ferrer in drugi. Ameriški film PIRANHA je namenjen — to pove že naslov — ljubiteljem »živalskih grozljivk«, kot so npr. Zrelo, King-Kong itd. Tokrat so »glavni igralci« drobne ribice piranhe, ki pa po roparski požrešnosti prekašajo morske pse. To pa je bila seveda kar zadostna spodbuda, da so naredili nov film.

Ze dolgo niste videli dobrega westerna, zdaj prihaja: italijanski film SREBRNO SEDLO in Giuliano Gemma v vlogi Roya Bludda, najhitrejšega revolyeraša Divjega Zahoda. Potem pa še karatejski utrinek za ljubitelje take in podobne pretepaške gimnastike; hongkonški film ZMAJI TEŽKO UMIRAJO ali »Zgodba o Bruce Leeju«.

In seveda: prijetno zabavo malim v Mojci in velikim v Šiški.

DOMAČE JEDI IN PIJAČE

KRAŠKI TEDEN V HOTELU BELLEVUE

(mlv) V okviru praznovanja 400-letnice kobilarne Lipica sta Turistična poslovna skupnost Ljubljana, SOZD Timav iz Sežane in ljubljanski Gostinski šolski center priredila od 24. do 29. septembra v hotelu Bellevue »Kraški teden«. Poznavalci kraških jedi — pršuta, pancete, zašinka, jote, divjačine z ajdovo polento in terana, refoška, merlota... so prišli na svoj račun kar pri nas, v Šiški.

Ko Lipica praznuje tako visok jubilej, je prav, da osvežimo spomin z zgodovinskim podatkom, da je kobilarno sredi zelene oaze v značilnem kraškem okolju in v senci stoletnih lip in hrastov ustanovil leta 1580 avstrijski nadvojvoda Karel, sin cesarja Ferdinanta. Tako je kobilarna v Lipici postala zibelka vseh lipincev na svetu. Zvesta svoji 400-letni tradiciji kobilarna vzgaja še danes čistokrvnega lipincev za potrebe dresure, vožnje in turističnega jahanja. Zaradi tega ni čudno, da ni dneva, da v tej kobilarni ne najdemo številnih domačih in tujih gostov, ljubiteljev najlepšega konja na svetu — lipincev.

Rumeni kolači

Potrebujemo 250 gr riža, 3/4 l mleka, 4 jajca, 40 gr sladkorja, 60 gr medu, 3 žlice olja, 50 gr rozin, 50 gr mletih lešnikov. Rozine namočimo v vodo, riž na olju malo pražimo, da porumeni, prilijemo mleko, kuhamo do mehkega. Mešamo, dodamo sladkor, med, rozine in rumenjake, premešamo hitro, dodamo sneg iz beljakov, vlijemo v pekač in pečemo v pečici. Potresemo z zmletimi lešniki in še pečemo 30 minut. Ponudimo toplo ali hladno.

Okrašen krompir

Kuhan krompir narežemo na kolute, damo v pekač eno plast krompirja eno plast kranjske klobase, končamo s krompirjem. Prelijemo s kislo smetano ali kajmakom, potresemo z drobtinami in naribanim sirom, pečemo v pečici.

1x dnevnik
malega
Šiškar-jav

Seveda

Naš ata je postal pravi šef za križišče Drenikove in Celovške.

No, za nepoučene moram povedati, da je to eno blazno fino križišče, ki so ga prometni znanstveniki zarisali tako, da bi šlo tujcem, ki se poleti drenjajo proti morju, najraje na smeh, če ne bi imeli toliko skrbi s temi našimi gnečami.

Najlepše je takrat, kadar hočete z Drenikove prečkati Celovško in zaviti na cesto Na jami oziroma na Vodnikovo, kajti se okoli druge ure vrsta pred semaforom začne menda že nekje v Mostah. Na isti pas namreč morajo tako tisti, ki zavijajo v levo (in Ljubljanci nasploh izredno slovijo po tem, da silno hitro zavijajo v levo), kot tudi ostali, ki hočejo naravnost. Imajo pa zato desni kar dve stezi, tako da je za desničarje izredno udobno.

No, in kaj ima s tem naš ata? Ker nima živcev, da bi ždel na repu kolone, se prihuljeno pripelje po desnem pasu do semafora, žvižga, gleda v zrak in se nasploh dela, kot da nič ni. Seveda pri tem skrbno pogleduje voznišča na levi ter ga psihološko ocenjuje, ali je tisti, ki spelje hitro ali tisti, ki zapusti čakalno mesto šele po minuti za premislek.

Ko se prižge (naenkrat za obe smeri) zelena luč, ata zašiba na vso moč in švigne naravnost — torej pred revežem, ki se je po polurnem čakanju pridrenjal pravilno po pasu za naravnost. Takšen je naš ata.

Ampak zadnjič so mu v časopisu ta manevar malce zagrenili. Pisalo je namreč, da so ravno v omenjenem križišču montirali avtomat, ki fotografira vsakogar, kdor prevozi rdečo luč in to pomeni da se bo ata gvišno znašel na kakšni sliki, kajti tudi rdeča luč za našega fotra ni kakšen poseben babbav.

Četetek

Ko smo se danes spet peljali čez rdečo luč pri navedenem križišču, sem se nagnil k zadnjemu oknu in se pristrčno nasmešnil. Ata me je vprašal, komu se režim, nakar sem mu pojasnil, da hočem biti lep na sliki, če naju je avtomat že pritisnil. Nato sem dobil en majhen foci okrog ušes s pojasnilom, da ga jaz (namreč ateta) že ne bom učil, kako je treba voziti.

Ampak meni je šlo res samo za sliko...

Prečko

POHIŠTVO IN OPREMA

TAPO

Ljubljana — Celovška 317

tribuna 15

aero